

jeg tillægger hans Skøn langt større Vægt end de Udtalelser, der er faldne fra det ærede Medlem fra Storehedinge. Der er ogsaa det at bemærke, at F.—F.-Banen giver 3 pCt. i Udbytte, saa det er ikke den daarligste Forretning for Staten at sætte sine Penge deri. Vi har Baner, som giver langt mindre Udbytte, og Statsbanerne har i det hele taget givet og giver endnu langt mindre Udbytte. Naar saa det ærede Medlem gør gældende, at der paa de forskellige Generalforsamlinger — der har været afholdt utallige Generalforsamlinger om denne Bane — er afgivet færre og færre Stemmer for Banen, skal jeg oplyse, at ved sidste Generalforsamling blev der afgivet 5,000 Stemmer færre imod Banen end ved den foregaaende Generalforsamling, og man er berettiget til at sige, at naar Aalborg Amtsraad og Hjørring Amtsraad ikke mødte og afgav deres Stemmer og protesterede mod Banen, var det, fordi de erkendte, at det meste af den Opposition, der er rejst mod denne Bane, er Vrøvl. Det er i Virkeligheden den stærkeste Maade, hvorpaa de kan tage Afstand fra alt det Arbejde, der er gjort imod denne Bane, at blive hjemme og slet ikke lade sig repræsentere. Det synes jeg er lige til at forstaa. — I øvrigt skal jeg sige om selve Banen og min Stilling til den, at jeg har i 1908 som daværende Folketingsmand for Kertemindekredsen stemt for denne Bane som for alle de andre Baner paa Jernbaneloven, og jeg vilde finde det overordentlig forkasteligt, om man nu ved en Afstemning her vilde slaa Banen ned.

Maa jeg tilføje, at der er jo et Præcedens for denne Tekstanmærkning. Vi har vedtaget en lignende vedrørende Nibe-Banen, da der blev bygget en Forlængelse af denne fra Aars til Hvalpsund, og naar Kerteminde-Banen skal vedtages, vil ganske det samme blive Tilfældet. Det vilde være et farligt og ganske forkasteligt Præcedens at komme ind paa fra Rigsdagens Side, naar der er vedtaget en Række Baner paa Jernbaneloven, nogle Aar efter enkeltvis at tage dem frem og slaa dem ned, og jeg tillader mig at gaa ud fra, at det høje Ting ikke vil gaa med til at indføre en saadan Praksis. Stillingen er jo her saadan, at de Fordringer, som Staten har stillet, er opfyldte fuldt ud, de paagældende har Bemyndigelse til at søge Koncession, og den er søgt; og jeg synes, det er en Fornærmelse mod dem, der repræsenterer Kommunerne, naar det

ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen) siger, at de, der var til Stede og gav Bemyndigelsen til at søge Koncession, var for tykhovedede — eller for tykpannede, det var det Udtryk, han brugte — til at forstaa, hvad det drejede sig om. Men det er heller ikke saadan, det hænger sammen. Som det er oplyst af den ærede Ordfører (P. Th. Nielsen), er de Tab, Kommunerne kan faa ved dette Appendiks til F.—F.-Banen, rene Ubetydeligheder. Jeg anbefaler derfor meget, at Rigsdagen staar ved det Ord, den har givet Egnen paa, at den, naar Tiden kommer, skal faa den Bane, her er Tale om.

J. Andersen: Det ærede Medlem, der sidst talte (Pinstrup), sagde om mig, at jeg her gik „visse Folks Ærinde“. Ja, jeg gaar Kommunernes Ærinde, blandt andre den Kommunes, som jeg har repræsenteret paa Generalforsamlingen deroppe. Jeg er Medlem af Kommunalbestyrelsen og har repræsenteret vedkommende Kommune. Det ærede Medlem talte om de Vognladninger Kalksandsten, som vilde være at sende deroppe fra. Da der er en Havn, skulde man tro, at Trafikken med disse Sten fortrinsvis maatte benytte Søvejen, der er langt billigere. Jeg tror ikke paa, at Jernbanen her vil faa synderligt at gøre. — Der bliver færre og færre Stemmer imod Banen, siger det ærede Medlem. Lad mig da oplyse — jeg ved ikke for hvilken Gang —, at der er i alt 17,323 kommunale og private Stemmer, af dem mødte 16,800, og af disse stemte 14,432 imod Banen.

Hammerich: Jeg har lyttet til, hvad der nu er sagt om Asaa-Banen. Jeg hører til dem, som, uagtet jeg betragtede Asaa-Banen som urimelig, var med til at stemme for Jernbaneloven. Nu sagde det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) for et Øjeblik siden, at naar man havde været med til det, kunde man ikke nu slaa den ihjel. Men det er der jo slet ikke Tale om. Det, vi vedtog den Gang, var en Bane, som man fik Lov til at anlægge, naar der blev sikret den Fællesdrift med F.—F.-Banen. Men det, der nu her er naaet, og efter min Mening med Urette, er, at der ved Stemmer fra Regeringens Side bliver fastslaaet ikke blot Fællesdrift, men ogsaa fælles Regnskab mellem Banerne. Dette er et Overgreb fra Regeringens Side, som jeg finder er urigtigt, hvorfor jeg maa stemme for Ændringsforslaget.